

Nowe prawo o organizacjach wywołuje protest w Indonezji

6 marca 2013

Indonezyjski Parlament chce zatwierdzić projekt ustawy, regulującej organizację instytucji masowych, podczas gdy organizacje praw człowieka i eksperci biją na alarm.

Według ostatniego projektu, formy organizacji masowej mają być zgodne z Konstytucją z 1945 roku oraz z zasadami Pancasila, filozofią państwa o wierze w jednego Boga.

Krajowe ugrupowania zostały zaniepokojone faktem, że ustawa udzieli rządowi większych uprawnień, co może być powodem do nadużyć prawnych skorumpowanej władzy, w celu osłabienia niezależnych organizacji masowych, szczególnie tych, które są istotne z punktu widzenia polityki rządu.

Działania mające na celu aktualizację prawa o organizacjach masowych z 1985 roku, początkowo popierane były przez społeczeństwo, któremu zależało na regulacji prawnej krajowych ugrupowań, takich jak np. Front Obrońców Islamu (FPI), która często używa brutalnych metod do propagowania swoich idei.

Indonezyjscy ustawodawcy natychmiast odrzucili opinię ekspertów ONZ i zasugerowali, że parlament być może zatwierdzi kontrowersyjną ustawę w przyszłym miesiącu.

Pollyandra popiera ustawodawców w przeciwieństwie do ekspertów ONZ: „Popieram postawę rządu, który odrzuca żądanie „ekspertów”. Mimo, że jestem zwolenniczką zachodnich wartości dotyczących praw człowieka i demokracji, to uważam, że narzucanie obcych ideologii naszemu społeczeństwu, nie przyniesie żadnych korzyści. Zmiana musi zachodzić stopniowo i wpływać od wewnątrz.”

Amir Effendi Siregar, członek Coalition for the

Democratization of Broadcasting (tłum. Koalicja na rzecz demokratyzacji przekazu medialnego), ostrzega przed negatywnym wpływem ustawy na ugrupowania medialne: „Ta ustawa jest zagrożeniem dla mediów, prasy i organizacji dziennikarskich. Jak dziennikarze mają nie mówić w swoich publikacjach o ideologiach, które są sprzeczne z zasadami Pancasila i Konstytucją z 1945 roku? W demokratycznym społeczeństwie, media oraz zawodowi dziennikarze mają obowiązek przedstawiać fakty w sposób jasny, zrozumiały oraz z uwzględnieniem różnych perspektyw.”

Maina Kiai, sprawozdawca Narodów Zjednoczonych ds. prawa do swobodnego i pokojowego zrzeszania i stowarzyszania się, wzywa Indonezję do ustanowienia prawa, które nie będzie pogwałcało zasad „pluralizmu, tolerancji i otwartości”: „Państwo musi upewnić się, że wszelkie ograniczenia prawa do swobodnego stowarzyszania się, ekspresji i religii, konieczne są w demokratycznym społeczeństwie, proporcjonalnie do zamierzonego celu, i nie naruszają zasad pluralizmu, tolerancji i otwartości. Stowarzyszenia powinny mieć wolną rękę w zakresie określania swoich statutów, struktur, działań oraz możliwość podejmowania decyzji bez ingerencji państwa.”

Ekspert Narodów Zjednoczonych tak zareagował na propozycję zawieszania organizacji bez nakazu sądowego: „Pozwolę sobie podkreślić, że zawieszenie stowarzyszenia powinno być zatwierdzone przez bezstronny i niezależny sąd, w przypadku oczywistego i poważnego zagrożenia na skutek rażącego naruszenia prawa krajowego, zgodnie z poszanowaniem międzynarodowych praw człowieka.”

Colson nazwał projekt ustawy „prawniczym smokiem” w trakcie produkcji: „Specjalna komisja Izby Reprezentantów jest zajęta tworzeniem prawniczego smoka, który zaatakuje organizacje obywatelskie. Zostaną one zawieszone, jeśli władze określą je jako zagrożenie dla „jedności i bezpieczeństwa Jednolitej Republiki Indonezji”. Kryteria, które są wyjątkowo niejasne i odporne na arbitralność. Ten prawniczy smok poważnie ograniczy

fundamentalną swobodę wolności związków i zgromadzeń oraz wolność myśli i słowa w Indonezji. Na przykład może on skutecznie uniemożliwiać organizacjom obywatelskim ujawnianie, potępienie, nie mówiąc już o oskarżaniu, w przestępstwach, łącznie z handlem ludźmi czy korupcją. Co więcej, szefowie tych organizacji będą pod stałym nadzorem i kontrolą rządu.”

Jaki byłby wpływ na rygorystyczne wdrażanie filozofii Pancasila? Colson uważa, że działalność kilku światowych organizacji zostałaby zakazana w kraju: „Dokładna analiza działalności Czerwonego Krzyża oraz Opieki będzie wykraczała poza granice. Tak samo jak działalność Oxfamu i Ocal Dzieci. Nie mówiąc o Szwedzkim Stowarzyszeniu Humanistycznym, czy innych pokrewnych organizacjach. Związki zawodowe oparte na socjaldemokratycznej filozofii również będą zakazane.”

Indonezyjska Krajowa Komisja Praw Człowieka, również sprzeciwia się kilku przepisom ustawy. Tymczasem, 18 lutego koalicja krajowych organizacji opublikowała wspólne oświadczenie zatytułowane: „Kolejna próba państwa w ograniczeniu wolności do zrzeszania się i organizacji”. Zalecenia komisji są następujące:

„1. Unieważnienie Ustawy numer 8 z 1995 roku o organizacjach masowych i przywrócenie regulacjom tychże organizacji, poprawnej i istotnej konstrukcji prawnej, a mianowicie ustawy o stowarzyszeniach dla organizacji opartych na członkostwie oraz ustawy o fundacjach, dla organizacji nie bazujących na członkostwie.

2. Zaprzeszanie obrad nad zapisem ustawy o organizacjach masowych i anulowanie zarządzenia o organizacjach masowych. Nadanie priorytetu obradom dotyczącym ustawy o stowarzyszeniach, która jest częścią Krajowego Programu Legislacyjnego (Prolengas) na 2010-2014. Ustawa o stowarzyszeniach posiada silniejsze podstawy prawne, ale została zdeklasowana na korzyść ustawy o organizacjach masowych, która jest niespójnym i niejasnym projektem ustawy.”

But Pahala Nainggolan, dyrektor naczelny Yayasan Bina Integrasi Edukasi, popiera przepis określający proces rządowej kontroli finansowej, sprawowanej nad organizacjami: „Rejestracja organizacji non-profit nie stanowi mechanizmu kontroli dla rządu. Każda organizacja musi być zarejestrowana, aby na dłuższą metę, mogła być wspierana własnymi środkami rozrachunkowymi. Następnie, ministerstwo spraw wewnętrznych, może ustalić bazę danych oraz stronę internetową zawierającą finansowe i operacyjne raporty wszystkich zarejestrowanych organizacji. Może to doprowadzić to do lepszych mechanizmów egzekwowania prawa. Organizacje, które nie przedstawią swoich sprawozdań, będą mogły być usunięte z listy. Społeczeństwo będzie w stanie skontrolować legalność organizacji poprzez stronę internetową, a rząd zapewni każdej z nich odpowiedzialność i przejrzystość.”

Autor: Mong Palatino

Tłumaczenie: Alina Rychly

Źródło: [Global Voices](#)

Licencja: [CC BY 3.0](#)